

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej N.(...)

położonej przy ul. O. w W.

przeciwko K. S., G. S. i A. S.

o stwierdzenie nieważności umowy ewentualnie o uznanie umowy za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2008 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 11 sierpnia 2008 r., sygn. akt II Ca (...) [II WSC (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ś. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 6 marca 2008 r. wskazując, że nie została uiszczona opłata od skargi w należytym wysokości. W zażaleniu na to postanowienie pozwani wnieśli o jego uchylenie zarzucając naruszenie art. 2, 3 i 18 i 100 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1389 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wbrew pogładowi prezentowanemu w zażaleniu przez pozwanych, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest kontynuacją postępowania sądowego wywołanego wniesieniem pozwu. Postępowanie zainicjowane

pozwem zostało zakończone wydaniem wyroku, który jest prawomocny. Skarga otwiera zaś nowe postępowanie, którego celem jest uzyskanie orzeczenia Sądu Najwyższego, stanowiącego w świetle art. 417¹ § 2 k.c., niezbędny warunek wystąpienia z pozwem przeciwko Skarbowi Państwa za szkody wyrządzone wydaniem prawomocnego orzeczenia.

To, że w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych reguluje się w niektórych sytuacjach łącznie opłaty od różnych pism procesowych nie jest podstawą do wyciągania wniosków, które prowadzić musiałby do zacierania różnic pomiędzy postępowaniami w dwu zupełnie różnych sprawach, zasadniczo różniących się stronami procesu i jego przedmiotem. Ponadto należy podkreślić, że za utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego można uznać pogląd, iż zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie, przyznane w postępowaniu przed sądem powszechnym, nie obejmuje nawet postępowania kasacyjnego (vide uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122, mająca moc zasady prawnej). Tym bardziej zasada tę odnieść należy do postępowania wywołanego wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zważywszy na wskazane wyżej wyraźne odrębności tego postępowania od postępowania w sprawie, w której zapadło prawomocne orzeczenie oraz to, że zgodnie z art. 424¹² k.p.c., do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o skardze kasacyjnej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.